

Средиземноморски сокол *Falco eleonora*

Описание на вида

Скитащ и възможно гнездящ в България вид. Наблюденията са най-често от Черноморското крайбрежие и южните части на Източни Родопи. По време на миграция, наблюдаваните птици нямат точно определена посока на прелет. Обикновено летят (и при хранене) на височина 100-150 м.

Сн. Nick Kontonicolas

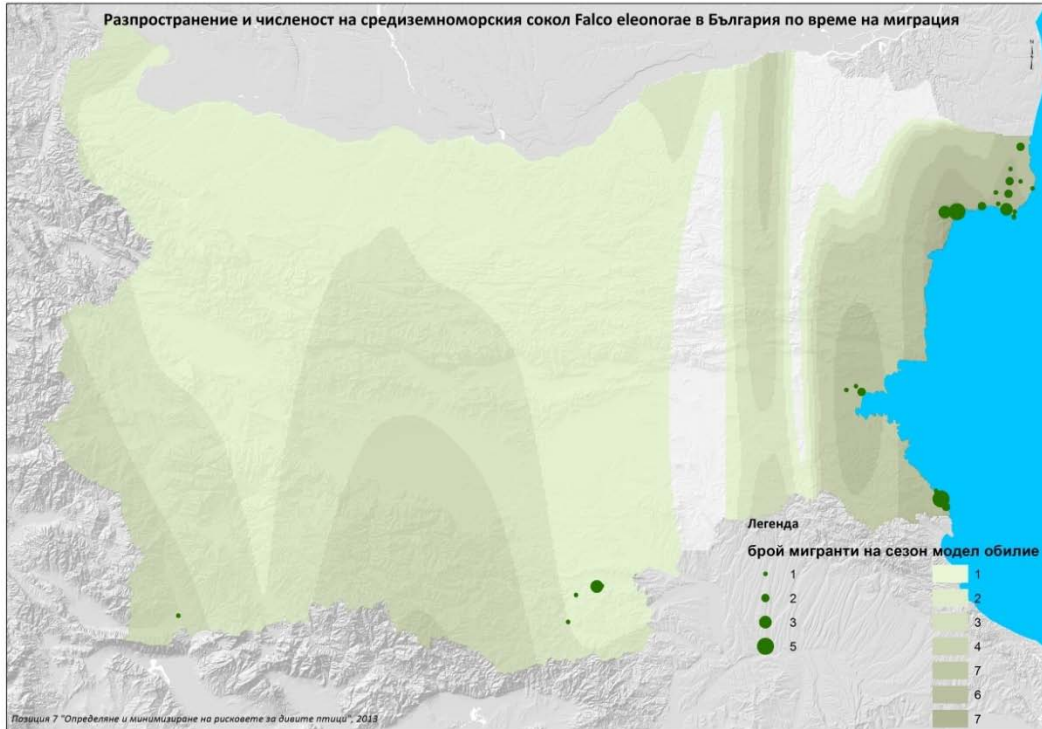
Степен на проученост, обзор на наличната информация и принос на проекта

В България миграцията е целенасочено проучвана след 1977 г. (Laine, 1978). Средиземноморски соколи са регистрирани основно по време на есенна миграция. В периода 1979 до 2003 г. (с изключение на 1994, 1995, 1997 и 2000 г.) при проучване на есенната миграция в района на Атанасовското езеро, за 24-годишния период в 12 от годините са регистрирани до 4 (1981 г.) индивида за миграционен сезон (Michev et al., 2011). Според това проучване наблюдаваните в България птици са по-скоро скитащи от южните части на Балканския полуостров, отколкото далечни мигранти. В района на Балчик през 2003 г. при целенасочено проучване на миграцията, свързано с намерения за развитие на ветропаркове, за един миграционен сезон са наблюдавани 5 средиземноморски соколи (НБОИ, 2012). През есента на 2004 г. в рамките на целенасочено проучване на есенната миграция в Източна България, паралелно на 9 наблюдателни точки за целите на Натура 2000, средиземноморски сокол е наблюдаван в района на Добруджа при Българево (3 индивида), Горичане (2 инд.) и Рогачево (3 инд.) (BSPB, 2005). През 2005 г. при проучването на есенната миграция в Източна България паралелно на 9 наблюдателни точки, средиземноморски соколи са установени в района на Добруджа при Българево (1 инд) и Топола (2 инд.). В периода от 2006 до 2010 г. започват да се провеждат проучвания на миграцията на птиците във връзка с инвестиционни интереси за изграждане на ветрогенератори, като проучванията са съсредоточени основно в Добруджа. При тези проучвания средиземноморски сокол е наблюдаван при Каварна, Хаджи Димитър, Могилище, Шабла и Пролез.

Според Световния справочник на миграционните пътища на грабливите птици (Zalles, Bildstein, 2000) средиземноморски сокол по време на есенна миграция е наблюдаван в Котленска планина и при курорта Албена (Zalles et al., 2000).

Извън посочените по-горе райони, при случайни наблюдения на птици, средиземноморски сокол е наблюдаван в района на Шабла през есента на 2006 г. и многократно в района на нос Калиакра (НБОИ, 2012). При случайни наблюдения през пролетния период средиземноморски соколи са наблюдавани в Източните Родопи и южната част на Струмската долина (SOVON, 2012).

В резултат на проучването на есенната и пролетната миграция в рамките на проекта „Минимизиране на рисковете за дивите птици“ в Северна България през 2011 г. са наблюдавани 2 средиземноморски сокола единствено на наблюдателната точка при Дуранкулак - на 20 и на 26 август. По време на есенната миграция през 2012 г. са наблюдавани 4 средиземноморски сокола. Една птица е видяна на Дуранкулак, а другите са от района на Бургас – 2 индивида на Атанасовско езеро (фиг. 76) и 1 при село Ветрен. Три от птиците са отчетени в средата на август, а четвъртата на 30.09.2012 г. По време на проучването на пролетната миграция през 2012 г. не е наблюдаван средиземноморски сокол.

Фиг. 88 Разпространение и численост на средиземноморския сокол в България по време на миграция на база на наличната информация